

станеме вегетарианци! — обади се най-малкото пате.

Патката дълго мисли, спрѣла до дѣдовия Нойковъ седникъ, най-сетне реши да вкара съ измама патенцата въ водата.

— Много съмъ доволна! — рече тя, че сте решили да станете членове на вегетарианския съюзъ. Качете се тогава на гърба ми. На отвъдния брѣгъ има млада пролѣтна тревница — тъкмо за вегетарианци.

Патенцата се качиха на майчиния си грѣбъ и тя заплува. Когато стигнаха насрѣдъ рѣката, старата патка потъна изведнажъ като камъкъ въ дълбокия виръ и патенцата писнаха. Почнаха да махатъ съ немошнитѣ си крилца и пърполятъ въ водата.

— Когато почнешъ да се давишъ, помогни си самъ! — обади се важно отъ съседната върба единъ черъ гарванъ-кооператоръ.

Старата патка се показа.

— Мамичко, загиваме!

— Нѣма да загинете.

Гребете бърже съ лопаткитѣ си! Хайде сега, плувайте къмъ мене!

Патенцата загребаха тревожно съ крачка и плувнаха като малки жълти ладийки надъ водата. Когато излѣзоха на другия брѣгъ, щастливата патка рече:

— Чудесно плувате! Когато презъ есенъта узрѣятъ тиквитѣ, ще изпратя едно заявление до кмета: да ви награди съ тиквени медали за отлично плуване.

А. Каралийчевъ

